

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 7° - ΤΕΥΧΟΣ 35° - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2007 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Όδος Ἁγίου Ἀνδρέου 306

Τ.Θ. 56091

Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :

25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:

κ. Σταύρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:

Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:

Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδου

Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Εικόνα Ἐξωφύλλου:

Ἐικόνα Παναγίας Παράκλησης, τοῦ
17οῦ αἰώνα, Ἱ.Μ. Βατοπαιδίου.

Ἔτος: 7^ο - Τεῦχος 35^ο

Μάρτιος- Ἀπρίλιος 2007

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐπὶσίως

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐπὶσίως

Τό δῶρο

Στίς ὥρες τῆς ἐπίγνωσης τῆς ἀθλιότητάς μου,
φεύγει ἡ ὀμίχλη ἀπό τά μάτια μου,
καί τό Σταυρό Σου καθαρά θωρῶ.
Ἡ ἄκρα τῆς ἀγάπης Σου θυσία,
ξυπνᾷ τό κοιμισμένο μου φιλότιμο
καί δῶρο δέησης γυρεύω νά βρῶ.
Εἶν' ὅμως ἄδεια τά ράφια τῆς ψυχῆς μου·
μονάχα σκόνες κι ἀράχνες ἀντικρύζω,
ντροπῆς κατάντημα.
Πάρε ἄν θές τῆς ἱστορίας μου τούς τόμους,
τῆς πικρῆς,
πού βρέχουν κάθε νύχτα τή στρωμνή μου,
γιατί ἐγώ δῶρο δέν μπορῶ νά Σοῦ τούς κάνω
ἀφοῦ ἔναι δῶρα τῆς... ἀγάπης ἀδελφῶν,
καί λένε πῶς, "τό δῶρο δέ δωρίζεται".

Ἕνα λάθος

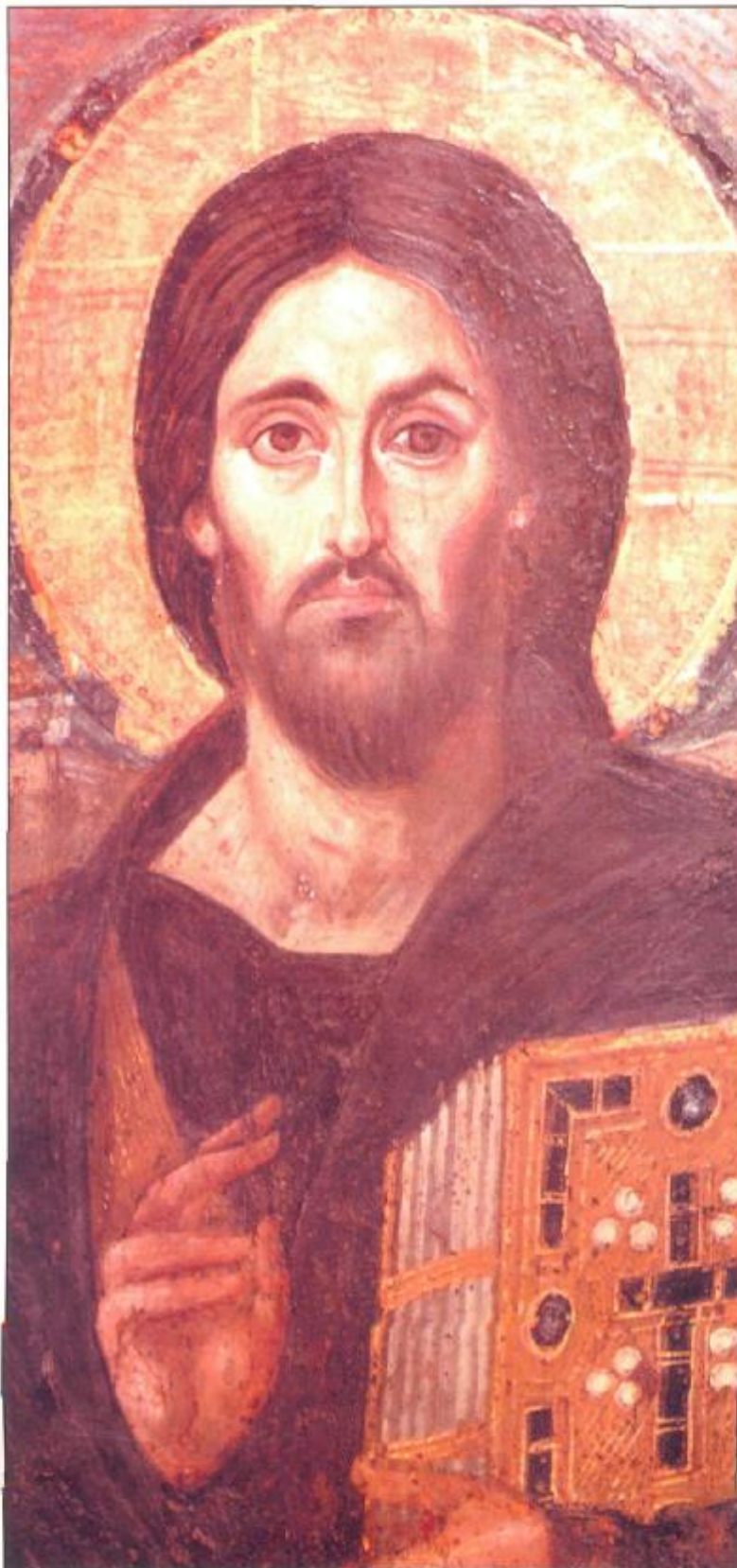
Ἕνα λάθος μ' ἔριξε στή συντριβή
τῆ διαλυτικῆ;
Ἡ ἀλυσίδα τῶν παθῶν καί τῶν λαθῶν
τί ρόλο παίζει;
Τό ἕνα τοῦτο, ἄνοιξε πληγή βαθειά
σέ ἄλλου τήν ψυχή.
Χιλιάδες συγγῶμες μπρός στό σφαδασμό της,
ὅσο ἀληθινές καί νά ἔναι, δέν τή γιατρεύουνε.
Μένουνε μόνο κραυγές μετανοίας τοῦ τρώσαντος.
"Ἐν σάκκῳ καί σποδῶ"
πέφτω μπρός στό Σταυρό Σου,
καί τίς δικές Σου πληγές ἀγγίζω.
Αὐτές, πού ἄλλοι Σοῦ προκάλεσαν κι ἔσένα,
γιά νά γιατρέψουν, ἰκετεύω,
τήν ψυχή πού πλήγωσα.
Ἐγώ....., τό ἐπιτίμιό Σου περιμένω.

ἀπό τήν ποιητική συλλογή "...ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος...",

Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Παπαδάκη

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Τοῦ Πανιερωτάτου Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου

Ἴδού καί πάλιν ἡ πάνσεπτος περίοδος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐνώπιόν μας καί τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἀνεωγμένον διά τοὺς ἀθλήτας τοῦ Χριστοῦ μας καί ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία προτρέπει ἅπαντας νά εἰσεέλθωμεν καί νά ἀθλήσωμεν διά τῶν ἀσκητικῶν ἀγωνισμάτων τῆς παναμόμου νηστείας καί ἐγκρατείας.

Ζῶντες καθημερινῶς μέσα εἰς τήν μέριμναν καί τόν θόρυβον τῶν προσκαίρων πραγμάτων, πολεμοῦμενοι ὑπό τῶν ποικίλων παθῶν καί τῆς εὐπεριστάτου ἁμαρτίας, σκορπίζοντες δυστυχῶς πολλάκις τόν πολύτιμον χρόνον τῆς ζωῆς μας εἰς πράγματα ἀσήμαντα καί ἀνώφελα, ἡ χρονική αὐτή περίοδος τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς μας προσφέρεται ὡς πραγματική εὐκαιρία ἁγιασμοῦ καί ἀξιοποιήσεως τοῦ χρόνου μας, ὡς ἀφορμή ἀγῶνος ἐντατικωτέρου, ὡς πραγματική παλαίστρα πνευματικῶν ἐπιδόσεων, προσευχῆς, ἀγάπης, ἀνεξικακίας καί ταπεινοφροσύνης καί σωματικῶν ἀγῶνων νηστείας, ἀγρυπνίας καί ἐγκρατείας.

Γνωρίζομεν ἐκ τῆς πείρας καί διδασκαλίας τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι ἄνευ ἀγῶνος καί ἀσκήσεως δέν καθαίρομεθα ἐκ τῶν παθῶν καί τῆς ἁμαρτίας καί ἄνευ καθάρσεως δέν γινόμεθα δεκτικοί τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία μᾶς καθιστᾷ φίλους τοῦ Θεοῦ καί μετόχους τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ. Ἡ ἀγιωτάτη ἐκκλησία μας δέν ὁμιλεῖ περί ἑνός ἀορίστου Θεοῦ ἀλλά περί τοῦ Ζῶντος Χριστοῦ ὅστις ἐμφανίζει τόν ἑαυτόν του εἰς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καί ἡ ἐμπειρία αὐτή τῆς ἀγαπητικῆς ἐνώσεως Θεοῦ καί ἀνθρώπου εἶναι

ή ολοκλήρωση του ανθρώπινου προσώπου μας, ό σκοπός και τό νόημα τής υπάρξεώς μας.

Δέν άπαντá μέ συνθήματα και ήθικολογίες ή Έκκλησία εις τόν κόσμον, αλλά προσφέρει εις όλους άνεξαιρέτως τήν μεγίστην αὐτήν έμπειρίαν ώς ύπαρκτήν πραγματικότητα δεχομένην τήν έρευναν και μή φοβουμένην τήν άμφισβήτησιν, ώς όντως γνησία και άληθής.

Διά τοῦτο παρακαλῶ πάντας ύμáς, ώς πνευματικός ύμῶν πατήρ και Έπίσκοπος, μετά χαρῆς πολλῆς νά δεχθῶμεν τήν πρόσκλησιν αὐτήν τής 'Αγιοτάτης Έκκλησίας μας, νά εισέλθωμεν εις τόν στίβον τής άκράντου νηστείας και έγκρατείας μή δισταζόντες αλλά μάλλον ένδυναμούμενοι έκ τής παντοδυνάμου αγάπης και χάριτος του Δεσπότου Χριστού μας. 'Ας δώσωμεν τήν πρόθεσίν μας και τότε άσφαλώς θά λάβωμεν τήν έκ Θεοῦ δύναμιν εις τόν προκείμενον άγώνα μας, άρχίζοντες τήν πάνσεπτον αὐτήν περίοδον τής 'Αγίας Τεσσαρακοστῆς μετά προσευκῆς και κατανύξεως, μή παρασυρόμενοι υπό του κοσμικοῦ φρονήματος, αλλά

συνειδητοποιοῦντες ότι εἴμεθα μέλη τής αγίας του Χριστοῦ Έκκλησίας νά προχωρήσωμεν μετά γενναίου φρονήματος μή επιτρέποντες αλλοίωσιν και φθοράν τής αγωνιστικῆς ατμόσφαιρας τής περιόδου αὐτῆς.

Διά προσευκῆς και νηστείας, διά μετανοίας και έξομολογήσεως, δι' έργων και άγώνων πνευματικῶν ὡς αγωνισθῶμεν νά έκτελέσωμεν τόν δρόμον αὐτόν τής 'Αγίας Τεσσαρακοστῆς έχοντες ένώπιον ήμῶν τόν καλόν άγωνοθέτην Χριστόν και τήν γλυκείαν αὐτοῦ αγάπην εις τήν καρδίαν μας και τότε θά αισθανθῶμεν τήν χαράν τής παρουσίας αὐτοῦ και τήν πραγματικήν έλευθερίαν τῶν τέκνων του.

'Ασπαζόμενος ύμáς έν Κυρίῳ, εὔχομαι ολοψύχως τήν έκ Θεοῦ ένίσχυσιν εις τόν άγώνα ενός έκάστου κατά τήν ιδίαν αὐτοῦ δύναμιν. Καλόν Στάδιον και καλήν 'Αγίαν Τεσσαρακοστήν έν Χάρτι και αγάπῃ του δι' ήμáς σταυρωθέντος 'Ιησοῦ Χριστοῦ του Κυρίου ήμῶν, ᾧ ή δόξα και τό κράτος εις τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων άμήν.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ

Χριστούμνης μοναχῆς - Γερότισσας Ἱ.Μ. Παναγίας Τρικουκιάς

Ἡ προσπάθεια καί ὁ ἀγώνας πού κάνουμε γιά τή σωτηρία μας χαρακτηρίζονται ὅπως ὄλοι γνωρίζουμε, ὡς ἔργα. Αὐτό τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας, ἐκεῖνος πού θέλει πραγματικά νά σωθεῖ, τό κάνει ἔργο ζωῆς.

Παράδειγμα σ' αὐτό τόν ἀγώνα τῆς σωτηρίας μας ἔχουμε Αὐτόν τόν Κύριο, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται. Καί μάλιστα ἐργάζεται τή δική μας σωτηρία. Αὐτός ἀλλωστε εἶναι καί ὁ λόγος πού ὁ Θεός Πατέρας ἔστειλε τόν Χριστό μας στή γῆ. Ἐφ' ὅσον λοιπόν ὁ Κύριος ἐργάζεται τή δική μας σωτηρία, θά πρέπει καί κάθε χριστιανός πού πραγματικά θέλει νά σωθεῖ, νά ἐργάζεται τό ἔργο αὐτοῦ τῆς σωτηρίας του.

Βέβαια αὐτό δέ σημαίνει ὅτι θά πρέπει ἐδῶ καί τώρα νά παραιτηθοῦμε ἀπό ὅλες τίς ἄλλες ὑποχρεώσεις τῆς ζωῆς, ἀλλά ὅπως καί ὁ Ἅπ. Παῦλος μᾶς προτρέπει ὅ,τι κάνουμε νά τό κάνουμε γιά τόν Θεό καί τή δική Του δόξα.

Συχνά ὅμως μπερδεύουμε τά πράγματα. Τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας μέ τούς σκοπούς τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι αὐτός πού μᾶς καθόρισε ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἡ Βασιλεία Του. "Ζητεῖτε πρῶτον τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ". Ἔτσι μᾶς προτρέπει ὁ Κύριος. Αὐτός θά πρέπει νά εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας. Ἐνῶ οἱ σκοποὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι ὄλοι αὐτοὶ πού μᾶς βάζει ὁ ἐγωκεντρικός ἑαυτός μας. Κάποια εἶδωλα καί κάποιοι σκοποὶ, πού σέ καμμιά περίπτωση δέν ἐργάζονται τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας. Παράδειγμα: Δόξα, χρήματα, ὑλικά ἀγαθά, δύναμη καί ἐξουσία, πάθη καί ἐπιθυμίες τοῦ κόσμου τούτου. Πράγματα πού μᾶς παρασύρουν σέ ἄλλες φροντίδες καί τρόπους ζωῆς, συχνά μάταιους καί ἀμαρτωλούς.

Γιὰτί ὅμως, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ πού θέλουμε τή σωτηρία μας, μετατρέπουμε σιγά σιγά τό κύριο ἔργο τῆς σωτηρίας μας σέ πάρεργα; Ἐνῶ λογικά συνειδητά ἐξακολουθοῦμε νά θεωροῦμε ὡς πρῶτον ἔργο τῆς ζωῆς μας τή σωτηρία μας, ὑποσυνειδήτητα, ἀλλάξαμε βασικό προσανατολισμό

ζωῆς. Δυστυχῶς στήν πορεία τῆς ζωῆς ἄλλοι στόχοι καί ἄλλα ἐνδιαφέροντα μᾶς ἔχουν ἀπορροφήσει καί αὐτά ἱκανοποιοῦν περισσότερο τόν ψυχισμό μας.

Ὁ Κύριός μας γιά τή δική μας σωτηρία, "ἐκένωσεν ἑαυτόν μορφῆν δούλου λαβὼν καί ἐταπείνωσεν ἑαυτόν". Αὐτή ἡ κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι γιά τόν κάθε χριστιανό ἄνθρωπο μιά ἰσχυρή πρόκληση αὐτογνωσίας. Ἀκόμα σύμφωνα μέ τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη ὅπως ἐκεῖνος "περιπάτησεν καί ἡμεῖς ὀφείλομεν περιπατεῖν". Ὅπως δηλαδή Ἐκεῖνος "ἐκένωσεν", ἄδειασε τόν ἑαυτό Του ἀπό τή δόξα καί τό μεγαλεῖο τῆς θεότητος γιά τή δική μας σωτηρία, ἔτσι θά πρέπει καί ἐμεῖς νά ἀδειάσουμε τόν ἑαυτό μας ἀπό τόν ἐγωισμό καί τήν ἀλαζονεία πού κυριεύσει τήν ἀνθρώπινη φύση μας, μετά τήν πώση τοῦ πρώτου ἀνθρώπου στήν ἀμαρτία. Μέ τήν παράβαση τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος θέλησε ἐδῶ καί τώρα νά γίνει θεός, χωρίς τήν ἀνάγκη τοῦ Θεοῦ. Βέβαια δέν ἔγινε θεός ὁ ἄνθρωπος. Ἀδειασε ἀπό τό μεγαλεῖο τῆς θείας εἰκόνας, διαποτίστηκε ἀπό ἀξιώσεις ἰσοθεΐας καί δαιμονική ἀλαζονεία. Αὐτή τήν ἀλαζονεία θά πρέπει νά ἀδειάσει ἀπό μέσα του ὁ ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται γιά τή σωτηρία του.

Προσπαθώντας ὅμως ὁ ἄνθρωπος νά παραιτηθεῖ ἀπ' αὐτή τήν ἀλαζονεία του οὐσιαστικά ἀντιμάχεται τή φύση του, τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του. Συγκρούεται μέ τόν βαθύτερο ψυχισμό του. Πρόκειται γιά τήν αὐταπάρνηση πού ζητᾷ ὁ Κύριος ἀπό τόν ἄνθρωπο, πού πραγματικά θέλει νά τόν ἀκολουθήσει. "Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοί". Ἔτσι μᾶς προτρέπει ὁ Κύριος. Πῶς μπορεῖ ὅμως ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας νά ἀδειάσει ἀπό τόν ἑαυτό του; Ὅταν μάλιστα τό εἶδωλον πού κατ' ἐξοχήν λατρεύουμε ὄλοι μας εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας;

Ἐδῶ ἔχουμε ἀπόλυτη ἀνάγκη αὐτογνωσίας. Χωρίς αὐτογνωσία δέν θά μπορέσουμε ποτέ νά κα-

ταλάβουμε από τί και για ποιό λόγο νά ἀδειάσουμε τόν ἑαυτό μας. Ὅσο δέν ἐργαζόμαστε τό ἔργο τῆς αὐτογνωσίας δέν θά δοῦμε τίποτα τό ἀρνητικό στόν ἑαυτό μας. Παρά μόνο τόν ἐγώισμό καί τήν ἀλαζονεία τῶν ἄλλων "τοῦ πλησίον". Γι' αὐτό ἄλλωστε τήν ἀνάγκη αὐτή τῆς προσωπικῆς κενώσεως τήν βλέπουν μόνο πολύ λίγοι.

Παράδειγμα, ὁ ἄσωτος υἱός τῆς παραβολῆς. Ὁ ἄσωτος ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε θέλησε νά γίνει αὐτό πού πίστευε ὅτι δικαιοῦται νά γίνει μακριά ἀπό τήν πατρική αὐθεντία.

Τελικά ὅμως συνειδητοποιεῖ μέσα του τήν ἀνασφάλεια τῆς μοναξιάς. Τήν εὐθύνη αὐτῆς τῆς ἀποτυχίας ἀντιλαμβάνεται ὅτι τήν ἔχει ὁ ἴδιος, ἀφοῦ ἔρχεται στόν ἑαυτό του. "Εἰς ἑαυτόν ἐλθών". Αὐτό σημαίνει ὅτι συνειδητοποίησε τήν πραγματική του κατάσταση καί αὐθόρμητα συνεχίζει τό "ἀναστίας πορεύσομαι πρὸς τόν πατέρα μου".

Αὐτά ὅλα τά στοιχεῖα τῆς νέας προοπτικῆς του, μποροῦν νά συνοψισθοῦν σέ ἓνα καί μόνο γεγονός. Στό γεγονός τῆς "κενώσεως" τῆς "μετανοίας". Ἐκεῖνος λοιπόν πού θέλει πραγματικά νά σωθεῖ ψάχνει νά βρεῖ τόν ἑαυτό του ὅπως

καί ὁ ἄσωτος. Πού τόν ψάχνει; Φυσικά στά πάθη του καί στίς ἁμαρτίες του. Δέν τόν ψάχνει στίς δῆθεν ἀρετές του καί στά δῆθεν πνευματικά του κατορθώματα. Ἀλλά στίς ἀδυναμίες του, στίς ἁμαρτίες του, στίς ἀσυνέπειές του, σπίν ἐγωκεντρική του συμπεριφορά καί σκληρότητα. Ἐκεῖ βρίσκεται καί ὁ δικός μας ἑαυτός. Αὐτόν θά πρέπει νά ἀναζητοῦμε καί νά τόν γνωρίσουμε.

Χρειάζεται ὅμως νά παρακολουθοῦμε προσεκτικά τόν ἑαυτό μας, αὐτό πού ζεῖ κάθε στιγμή. Νά παρατηροῦμε τί συμπεριφορά καί τίς ἀνιδρώσεις του ἀπέναντι στά διάφορα γεγονότα τῆς ζωῆς. Τότε ἀκριβῶς θά συνειδητοποιήσουμε ὅτι τό βασικότερο πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ σχέση του μέ τόν ἑαυτό του. Ἀκόμα τό πῶς ἀναγκαῖο εἶναι ἡ ἀναζήτηση τοῦ ἑαυτοῦ μας γιά μιά σωστή σχέση μαζί του, τόσο δύσκολο ἔργο εἶναι ἡ προσπάθεια αὐτῆς τῆς ἀναζήτησης.

Συνήθως ὁ χριστιανός ἄνθρωπος ἀναζητεῖ περισσότερο τόν Χριστό παρά τόν ἑαυτό του. Ἔτσι ἔχουμε συνηθίσει. Τόν ἀναζητοῦμε παντοῦ. Στά κεί-

μενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στίς ἱερές ἀκολουθίες, στίς κατανυκτικές ἀγρυπνίες. Ἐπίσης γνωρίζει πώς ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά σωθεῖ εἶναι ἡ ἐφαρμογή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τό γνωρίζουμε μέσα ἀπό τίς ἐντολές Του. Καί μία ἀπό τίς ἐντολές Του, εἶναι “τό ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς τόν ἑαυτόν σου”.

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ὑποστηρίζει πώς χάριν στίς τεχνολογικές του ἐπιτυχίες ἔχει δημιουργήσει ἕνα κόσμο πραγματικά “καλό”. Ὅμως γιά τόν ἑαυτό του τί μπορεῖ νά πεῖ; Ἐχει δημιουργήσει ἕναν ἄνθρωπο πού ἔμαθε νά ἀγαπᾶ, νά ἀποδίδει δικαιοσύνη, νά λέει πῖν ἀλήθεια; νά συνειδητοποιεῖ ὅτι εἶναι “κατ’ εἰκόνα Θεοῦ” πλασμένος; Ἡ διάσταση του αὐτή δυστυχῶς ὑπογραμμίζει τόν ἀποκλειστικό προσανατολισμό του, ὄχι στόν ἑαυτό του, ἀλλά σέ πράγματα ἐκτός τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ὑπαρξιστής φιλόσοφος Γαβριέλ Μαρσέλ, ἐπισημαίνει πῖν ἀνάγκη τῆς προσφοράς τοῦ ἑνός ἀνθρώπου ὀλόφυκα πρὸς τόν ἄλλο. Δηλαδή κάθε ἄνθρωπος θά πρέπει νά εἶναι διαθέσιμος στόν ἄλλο. Νά τόν ἀποδέχεται χωρίς ἐπιφυλάξεις, νά τόν ἀναγνωρίζει, νά τόν σέβεται σάν ἀτομική ἀνθρώπινη ἀξία καί νά τοῦ προσφέρεται μέσα στό πνεῦμα τῆς ἀνθρώπινης κατανοήσεως καί ἀγάπης.

Τό αἷμα ὅμως αὐτό τῆς ἀνθρωπιάς καί τῆς καλωσύνης μέσα στίς ἀνθρώπινες σχέσεις, ἐνῶ εἶναι τόσο εὐλόγο καί ἀναγκαῖο, συγχρόνως εἶναι ἀκατόρθωτο λόγω ἀκριβῶς τοῦ ἐξωστρεφικοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος ταυτίστηκε μέ τήν ἐξωτερική του πραγματικότητα. Ἐκλείσε πῖν καρδιά του καί νόθευσε τά ἀνθρώπινα αἰσθήματά του. Αὐτό ἐξηγεῖ καί τό πού ὀφείλονται τά αἰσθήματα τῆς μοναξιάς πού ταλαιπωροῦν τόν ἐσωτερικό κόσμο τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου.

Τό ἀνοιγμα πρὸς τόν πλησίον λοιπόν, εἶναι ἕνα σωτήριο ἀνοιγμα, γιά ὅλους ὅσοι ἀγωνίζονται στή γνώση καί τήν κένωση τοῦ ἑαυτοῦ τους καί πῖ σωτηρία τους. Ἐχουν μεγάλη δύναμη οἱ σχέσεις μειαξύ τῶν ἀνθρώπων. Ἐχουν θεραπευτική ἀξία, εὐεργετικά ἀποτελέσματα. Ἡ προθυμία, ἡ καλωσύνη, ἡ ἀναγνώριση, ἡ ἀγάπη, ἡ εὐγένεια καί ὅλα τά ἄλλα ἀνθρώπινα θέματα, ὅταν μάλιστα προέρχονται ἀπό πῖν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου πού

ἀνοίγεται στόν ἄλλον, εἶναι ἱαματικό νερό καί βάλσαμο παρηγοριᾶς.

Μιά λανθασμένη θέση εἶναι αὐτή πού συχνά προβάλλεται, ὅτι δηλαδή θά πρέπει ὁ καθένας νά φροντίζει γιά τόν ἑαυτό του, γιατί ὅποιος ἀνοίγεται πολύ στόν ἄλλο ζημιώνεται ἀνεπανόρθωτα.

Ξοδεύεται ὁ ψυχικός καί συναισθηματικός του πλοῦτος. Αὐτό εἶναι πλάνη. Ὅσο ἀνοίγεται κανεῖς ἀνιδιοτελῶς καί μέ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τόν ἀδελφό του, τόσο περισσότερο θεραπεύει τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του. Ἡ συνάντηση μέ τόν ἄλλο προσφέρει ἐμπειρίες αὐτοσυνειδησίας. Ὅσο περισσότερο γνήσιες εἶναι αὐτές οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις, τόσο μεγαλύτερη θεραπευτική ἀξία ἔχουν καί γιά ἐκεῖνο πού τίς δίνει καί γιά ἐκεῖνο πού τίς δέχεται.

Χρέος εἶναι κάθε χριστιανοῦ πού πραγματικά πιστεύει στόν Θεό καί ἀποδέχεται τίς ἐντολές Του, νά ἀγωνιστεῖ νά τίς ἐφαρμόσει, ὄχι μόνο γιά νά εὐχαριστήσῃ τόν Θεό μέ πῖν προσπάθεια του αὐτή, ἀλλά γιά νά κερδίσει πῖ σωτηρία του.

Κι ἐδῶ θά ἤθελα νά τονίσω, πώς οἱ περισσότεροι ἀπό ἐμᾶς τούς χριστιανούς εἴμαστε καλοπροαίρετοι. Δηλαδή ἐπιθυμοῦμε νά ζήσουμε ὅσο γίνεται καλύτερα πῖ ζωή πού μᾶς ὀρίζει καί μᾶς παρουσιάζει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Θέλουμε νά εἴμαστε συνεπεῖς στίς ὑποσχέσεις μας πρὸς τόν Θεό. Ὅμως μέ πικρία διαπιστώνουμε αὐτή μας πῖν ἀδυναμία. Νά ξεπεράσουμε πῖν ἀντίσταση τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Σ’ αὐτό τό κρίσιμο σημεῖο ἔχουμε μία μόνο δυνατότητα. Νά ζητήσουμε ἀπό τόν Θεό αὐτή πῖ δύναμη τῆς ἀλλαγῆς. “Τά ἀδύνατα παρ’ ἀνθρώπων, δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστί”. Καί ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἱστορία ἀνθρώπων πού πραγματοποιοῖσαν συγκλονιστικές ἀλλαγές στή ζωή τους. Ἀπό πῖ στιγμή πού ὁ πρῶτος πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀναδείχθηκε ἕνας ληστής, αὐτό καί μόνο βεβαιώνει ἐμπρακτα πῖ δυνατότητα τῆς πῖο δύσκολης ἀλλαγῆς.

Τέλος ἄς μῖ ξεχνᾶμε, πώς ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀλλάξε γιά μᾶς. Ἐγινε ἄνθρωπος γιά νά ἀλλάξει ὅλους ἐμᾶς καί νά μᾶς κάνει θεούς καιά χάριν. Ἐπομένως ὑπάρχει καί γιά μᾶς ἡ δυνατότητα μᾶς τέτοιας ἀλλαγῆς στή ζωή μας. Αὐτό ὡς μᾶς προβληματίζει.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ-ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ- ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

κ. Μάρως Ἀντωνίου - Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ

Ἄρκετοί πιστεύουν ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας περιορίζεται ἀποκλειστικά στήν καλλιέργεια τῆς εὐσέβειας καί στήν ἐπιμέλεια τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς, ἀφήνοντας πῆ μέριμνα γιά τά κοινωνικά προβλήματα στό Κράτος.

Ἦδη, ἀπό πῆν ἐποχή τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων, ἡ Ἐκκλησία εἶχε συνειδητοποιήσει ὅτι συχνά ἡ πενία, ἡ ὑλική ὑστέρηση, ἡ κοινωνική καταπίεση, ἡ κοινωνική ἐξάρτηση, ἡ κοινωνική ἀδικία, συνιστοῦν σπουδαῖα ἐμπόδια τά ὁποῖα μποροῦν νά θέσουν σέ κίνδυνο πῆ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Στήν ἐννοια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας λοιπόν, ἐμπεριέχεται καί ἡ ἀνάγκη νά ἀπελευθερωθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό ὅλα ὅσα τόν καταπιέζουν, τόν ὑποδουλώνουν καί ἔτσι ἀνοίγεται ὁ δρόμος πρὸς πῆ σωτηρία.

Ἡ Ἐκκλησιαστική Διακονία χαρακτηρίζεται ὡς "Λειτουργία μετὰ πῆν Λειτουργία". Ἡ διακονία, ὡς Κοινωνική Λειτουργία, προσφέρεται γιά τῆς πνευματικές καί ὑλικές ἀνάγκες ὅλης τῆς κοινωvίας.

Ἀπό τά πανάρχαια χρόνια στήν Κύπρο, ἡ κοινωνικοοικονομική ὑποστήριξη προσφερόταν τόσο ἀπό πῆν πολιτεία καί πῆν ἐκκλησία ὅσο καί ἀπό τά πῆν προνομιούχα ἢ τά πῆν γενναιόδωρα καί γενναιόψυχα ἄτομα τοῦ τόπου.

Δείγματα τῆς πρόνοιας τοῦ κράτους γιά περίθαλψη δυσπραγούντων, ἀναφέρονται καί στήν περίφημη μπρούτζινη πλάκα τοῦ Ἰδαλίου, ὅπου διατυπώνεται τό συμβόλαιο μεταξύ τοῦ βασιλιά Στατικύπρου καί τοῦ γιατροῦ Ὀνασικύπρου, μέ τό ὁποῖο ὁ τελευταῖος ἀναλαμβάνει νά περιθάλπει ὅλους τούς ἠλικιωμένους, ὁ δέ βασιλιάς τοῦ Ἰδαλίου νά τόν πληρώνει ἢ νά δώσει κρατική γῆ στόν ἴδιο καί στά ἀδέλφια του.

Ἡ ἱστορική σχέση Κοινωνικῆς Ἐργασίας καί Θρησκείας φαίνεται μέ τῆς ἀναρίθμητες μορφές πρόδρομων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν πού ξεπηδοῦν μέσα ἀπό πῆν Ὁρθόδοξη Θεολογία.

Ἡ φιλανθρωπική δραστηριότητα καί ἡ κοινωνική ἀντίληψη τῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδοξίας ἀποτελοῦν ὀρισμένα παραδείγματα τῆς ἔκτασης τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου πού ἄσκησε ἡ Ἐκκλησία.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμονας, ὁ Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας Ἐπιφάνιος, ὁ Ἅγιος Κόνωνας ὁ ὁποῖος ἱδρυσε τό πρῶτο γηροκομεῖο, ὁ Ἅγιος Θεράποντας καί ἄλλοι Ἅγιοι τῆς κυπριακῆς ἐκκλησίας οἱ ὁποῖοι πρωτοστατοῦσαν στή δημιουργία ἱδρυμάτων, κυρίως γηροκομείων καί πτωχοκομείων, παρότρυναν τούς Χριστιανούς στή φιλανθρωπία. Ἡ ἴδια ἡ ζωή τους ἀπέτελεσε πρότυπο κοινωνικῆς φιλανθρωπίας.

Στό σημεῖο αὐτό ἀξίζει νά κάνουμε μιά σύντομη

ἀναφορά στήν κοινωνική δράση τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονα.

Κατά τό διάστημα τῆς Πατριαρχείας του ἱδρυσε πολλά φιλανθρωπικά ἰδρύματα τά ὁποῖα συντηροῦνταν ὄλα ἀπό τούς πόρους τοῦ Πατριαρχείου. Ἐκτίσε νοσοκομεῖα γιά τούς φτωχοῦς καί πλήρωνε γιατροῦς γιά τή νοσηλεία τους, ἔκτισε πτωχοτροφεῖα, ἔκτισε μεγάλη αἵθουσα τίν ὁποῖα εἶχε νυχθημερόν ἀνοικτή ὥστε νά κοιμῶνται οἱ ἄστεγοι. Ἰδρυσε ἐπίσης λοκοκομεῖα γιά τίς φτωχές ἐγκύους.

Ἡ Κοινωνική Ἔργασία οὐσιαστικά ἔκανε τίν ἐμφάνισή της, ὅταν θρησκευόμενα ἄτομα ἀπό τή μεσαία καί ἀνώτερη κοινωνική τάξη ἄρχισαν νά δημιουργοῦν φιλανθρωπικούς συλλόγους καί σωματεῖα, ὑπό τίν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά προσφέρουν ὑλική καί ἠθική συμπαράσταση στούς φτωχοῦς.

Ἡ φιλοσοφία πού διέπνεε τό φιλανθρωπικό ἔργο τῶν «πρόδρομων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν» ἦταν ἡ ἀντίληψη ὅτι οἱ πλούσιοι ἐνδιαφέρονταν γιά τούς φτωχοῦς καί ὅτι τά αἷτια τῆς φτώχειας βρισκόνταν στούς ἴδιους τούς φτωχοῦς.

Οἱ πρῶτοι Κοινωνικοί Λειτουργοί ἐφανίστηκαν στίς ἀρχές τοῦ 19ου αἰῶνα μ.Χ. στήν Ἀγγλία καί ὀνομάζονταν «Φιλικοί Ἐπισκέπτες».

Ἀποτελοῦνταν ἀπό ἐθελόντριες θρησκευόμενες γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἐπισκέπτονταν φτωχές οἰκογένειες, γιά νά προσφέρουν ὑλική βοήθεια, συμπαράσταση καί ἀνακούφιση.

Στόχος τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἦταν ἡ καθοδήγηση καί ἡ προτροπή τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν νά ἐργαστοῦν, νά μάθουν νά διαχειρίζονται τό εἰσόδημά τους καί γενικότερα νά ἀναλαμβάνουν τίς εὐθύνες τους. Χαρακτηριστικό στοιχεῖο τῶν φιλικῶν ἐπισκεπτῶν ἦταν ἡ ἀδυναμία τους νά ἐφαρμόσουν ἐπιστημονικές τεχνικές γιά τίν ἀνακούφιση τῶν πασχόντων. Ἡ παρέμβασή τους στά ἄτομα καί στίς οἰκογένειες σπριζόταν περισσότερο σέ προσευχές καί τεχνικές συμβουλευτικῆς γιά ἠθική ἀνύψωση τῶν φτωκῶν παρά σέ μία ἐπιστημονική προσέγγιση τοῦ φαινομένου τῆς φτώχειας.

Λίγα χρόνια ἀργότερα ἔκαναν τίν ἐμφάνισή τους οἱ φιλανθρωπικές ὀργανώσεις στήν Ἀγγλία, τίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς

καί στόν Καναδά. Οἱ ὀργανώσεις αὐτές ἱδρύθηκαν ὑπό τίν αἰγίδα τοῦ κράτους καί τῆς ἐκκλησίας μέ σκοπό τόν ἔλεγχο καί τόν συντονισμό τῆς πλούσιας φιλανθρωπικῆς δράσης πού ἀνέπτυξαν ἐκείνη τίν ἐποχή οἱ ἀναρίθμητοι κρατικοί φορεῖς καί ἡ ἐκκλησία.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἔρευνας πού ἔκανα γιά τίν κοινωνική πρόνοια στήν Κύπρο, εἶχα ἀνατρέξει στά πολύτιμα ἀρχεῖα τῆς Δημοτικῆς βιβλιοθήκης τῆς πόλης μας καί κυρίως στόν τύπο τῆς ἐποχῆς.

Ἀνατρέχοντας πίσω στόν χρόνο, θά διαβάσω ἕνα χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα ἀπό ἄρθρο τῆς ἐφημερίδας Ἐλευθερία, ἡμερομηνίας 23 Φεβρουαρίου 1916.

Τό ἄρθρο γράφτηκε μέ τίν εὐκαιρία τῆς λειτουργίας τοῦ πτωχοκομείου στήν πόλη μας καί μᾶς δίνει τίν πιό χαρακτηριστική εἰκόνα τῆς ἀσκησης τῆς φιλανθρωπίας τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἀναφέρει λοιπόν ὁ ἀρθρογράφος.

«Μέχρι σήμερον, παρ' ὄλα τά κενά καί τάς ἐλλείψεις, οἱ φιλάνθρωπα ἔργα σκοπόν ἔχοντες σύλλογοι τῶν κυριῶν καί ἄλλα σωματεῖα ὑπάρχοντα, θεραπεύοντα δέ τάς ποικίλας τῶν πτωκῶν ἀνάγκας, ἀνεκούφιζον πώς τάς πενομένης τάξεις. Ἀλλά τό ἔργο αὐτῶν τοῦτο πολύ ὑπελείπετο ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἡ φιλανθρωπία καλῶς νοουμένη ἐπέβαλλε καί ἡ ἱδρυσις καί ἡ λειτουργία πτωχοκομείων θά ἀνακουφίσῃ πολλούς καί θά θεραπεύσῃ μᾶλλον τάς ἀνάγκας τῶν πτωκῶν.

Ἡ λειτουργία τῶν πτωχοκομείων θά εἶναι εὐεργετικός δι' ἕνα σχεδόν ὄρισμένον καί περιορισμένον ἀριθμόν ἐπαιτῶν ἢ ἀπόρων, δέν θά εἶναι ὁμως τοιαύτη διά τόν μεγαλύτερον ἀριθμόν ἀπόρων, οἵτινες καταργουμένης τῆς ἐπατείας θά εὐρεθῶσιν εἰς πολύ στενόχωρον θέσιν.

Τό ζήτημα διά τάς μί ἀνθρώδως ἐκούσας κοινωνίας μας εἶναι πολύ δυσεπίλυτον.

Νομίζομεν ὅτι τό ζήτημα τοῦτο θά ἐλῦετο μετά τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ἐπιτυχίας, ἐάν κατεβάλλετο μόνον ἀπερίοριστος ἐπιμονή καί ἀκατάβλητος θέλησις ἐκ μέρους τοῦ ὠραίου φύλου. Καθ' ἡμᾶς τό ὄλον ζήτημα τῶν πτωκῶν ἔχει ἀνάγκην ἐλαχίστου χρηματικοῦ ποσοῦ, μεγίστης δέ θελήσεως καί δραστηριότητος.

Ἐκεῖνο δέ τό ὁποῖον πρό παντός φέρει εἰς τήν καταστροφήν τούς ἄποροῦντας, εἶναι ἡ ἀσθένεια τήν ὁποία ἠδύνατο νά προλάβει τις διά τῆς βελτιώσεως τῶν ὑγιεινῶν ὄρων καί διά τῆς παροχῆς καλῆς τροφῆς καί θερμῶν ἐνδυμάτων, ἅτινα ἐνδύματα ποικίλης ἀνάγκης ἠδύναντο νά προμηθεύσωσιν ἐκ τῶν εὐποροῦντων διδόντων τά περιττά καί ἀκατάλληλα διά αὐτούς εἰς φιλόνηρον σύλλογον πρός διανομήν εἰς τούς πτωχοῦς.

Τό εὐτύχημα εἶναι ὅτι σπουδαῖον βῆμα γίνεται ἤδη διά τῆς λειτουργίας πτωχοκομείου ἐπ' ἀφορμῇ τοῦ ὁποίου ἐλπίζωμεν θά σκεφθοῦσιν οἱ νῦν ὑφιστάμενοι σύλλογοι κυριῶν περὶ εὐρυτέρας καί θετικότερας παροχῆς βοήθειας εἰς τούς ἀπόρους, πρᾶγμα δεόμενον περισσότερον καλῆς θελήσεως ἢ χρημάτων».

Αὐτή λοιπόν ἦταν ἡ ἀντίληψη τῆς φιλοanthρωπίας. Ἦταν, κατά τόν ἀρθρογράφου, ἔργο τοῦ ὠραίου φύλου.

Θά ἦταν μεγάλη παράλειψη, ἐάν δέν ἔκανα ἀναφορά στή δράση τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἡ πρωτοπόρος Ἑλληνίδα Κοινωνική Λειτουργός καί τήν ὁποία τό Συμβούλιο Ἐπιμόρφωσης στήν Κοινωνική Ἐργασία τό 1990 ἀνακήρυξε ὡς προστάτιδα τῶν Ἑλλήνων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη, Ρεβούλα Μπενιζέλου κατά κόσμον, γεννήθηκε στήν Ἀθήνα τό 1522, ἀπό πλούσια οἰκογένεια. Ἀπέκτησε πλατιά μόρφωση καί γαλουχήθηκε μέ τίς ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ μητέρα τῆς στάθηκε γιά τήν κόρη τῆς παράδειγμα πρός μίμηση, ἀφοῦ ἀπό μικρή ἡλικία τή βοηθοῦσε στό πλούσιο φιλοanthρωπικό ἔργο καί

τίς ἐλεημοσύνες πρός τούς ἄπορους τῆς Ἀθήνας.

Μετά τόν θάνατο τοῦ συζύγου τῆς ἀρχικά ἀποφάσισε νά χτίσει τόν ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα σέ οἰκόπεδο τῆς ἰδιοκτησίας τῆς, στήν καρδιά τῆς Ἀθήνας. Γύρω στό 1571 καί μέ τή βοήθεια τῶν γυναικῶν πού δούλευαν στό πατρικό τῆς, μετατρέπει τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα σέ πνευματικό ὄχυρό. Διέθεσε μέρος τῆς περιουσίας τῆς καί δημιούργησε διώροφα κελιά, ἀποθήκες, κελάρια καί μαγειρεῖο μέ κοινοβιακή τράπεζα.

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη πίστευε ὅτι, γιά νά κρατηθεῖ ζωντανή ἡ ἐθνική συνείδηση τῶν Ἑλλήνων θά ἔπρεπε οἱ γυναῖκες νά μορφωθοῦν, γιατί αὐτές ἀναιρέφουν τά παιδιά. Ἰδρυσε ἐκπαιδευτήριο, τόν Παρθενώνα, καί ἐξόπλισε τή σχολή μέ ὅλα τά ἀπαραίτητα γιά τήν ἐκπαίδευση ὄργανα.

Ἔτσι λοιπόν ἄρχισε νά λειτουργεῖ ἡ πρώτη τεχνική σχολή θηλέων στήν Ἑλλάδα καί ἴσως σέ ὁλόκληρη τήν Εὐρώπη, ὅπου κατέφθαναν γυναῖκες παρακινημένες ἀπό τήν ἀγάπη γιά τόν μοναχισμό καί ἄλλες εἴτε φτωχές καί κατατρεγμένες εἴτε πλούσιες καί ἀπό ἀριστοκρατικές οἰκογένειες, γιά νά μορφωθοῦν.

Ἡ Φιλοθέη δέν μπορούσε νά παραμείνει ἀσυγκίνητη στό δράμα τῶν κατοίκων τῆς τουρκοκρατούμενης Ἀθήνας. Στούς δρόμους τῆς τότε ἐρειπωμένης Ἀθήνας ἔβλεπε κανεῖς φτωχοῦς καί ἄρρωστους ἀνθρώπους, ἡλικιωμένους καί ὄρφανά, νά πεθαίνουν ἀπό τήν πείνα καί τίς κακουχίες. Τότε διέθεσε μεγάλο μέρος τῆς περιουσίας τῆς προκειμένου νά ἀνεγείρει φιλοanthρωπικά ἰδρύματα γιά ὅλους ὅσοι εἶχαν ἀνάγκη. Κοντά

στό μοναστήρι ἔχτισε γηροκομεῖο, νοσοκομεῖο, ξενώνα γιά τούς περαστικούς καθώς καί ὄρφανοτροφεῖο ὅπου μπορούσαν οἱ ἄγαμες ἔγκυοι νά παραμείνουν, γιά νά γεννήσουν καί νά ἀναθρέψουν τά παιδιά τους τίμια.

Τό προνοιακό της ἔργο ὑπῆρξε πρωτοποριακό γιά τήν τότε ἐποχή, διότι προσέφερε μὲ ἄμεση σέ γυναῖκες καί προστασία, συμπάρασταση σέ ἄγαμες μπτέρες, σέ μιά ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ θέση τῆς γυναίκας ἦταν ὑποδεέστερη ἀπό αὐτή τοῦ ἀνδρα. Τό γεγονός αὐτό μάλιστα ὑπῆρξε λόγος γιά τόν ὁποῖο ἐπικρίθηκε αὐστηρά ἀπό τούς συμπολίτες της. Ὡστόσο ἡ Φιλοθέη συνέχισε νά μεγαλουργεῖ ἔχοντας μεγάλη πίστη στόν Θεό.

Κατόρθωνε νά ἐξαγοράζει αἰχμαλώτους, νά ἀπελευθερώνει κρατούμενους καί νά παρέχει ἄσυλο σέ κατατρεγμένες Χριστιανές καί Τουρκάλλες τίς ὁποῖες ἀγόραζε ἀπό τά σκλαβοπάζαρα καί τά καρέμια.

Κοιμήθηκε στίς 19 Φεβρουαρίου τοῦ 1589 καί δέκα χρόνια ἀργότερα ἀνακηρύχθηκε Ἁγία ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Στήν Ἑλλάδα, ἡ ἐξέλιξη τόσο τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν κοινωνικῶν λειτουργῶν ὅσο καί ἡ ἐκπαίδευση στήν κοινωνική ἐργασία, συνδέθηκε ἄμεσα καί σέ μεγάλο βαθμό μέ πρωτοβουλίες τῆς ἐκκλησίας καί τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν καί

θρησκευτικῶν ὀργανώσεων.

Μέ τή συμβολή τῆς ἐκκλησίας ἰδρύθηκαν οἱ πρῶτες σχολές κοινωνικῆς ἐργασίας καί κοινωνικῆς πρόνοιας.

Παρόλο πού ἡ κοινωνική ἐργασία ἔχει ἔντονες θρησκευτικές ρίζες, στήν πορεία τῆς ἐπαγγελματοποίησής της ἀποδεσμεύτηκε ἀπό ὅ,τιδήποτε εἶχε σχέση μέ τή θρησκεία.

Αὐτό ὀφείλεται ἐν μέρει καί στή μεγάλη ἐπιρροή πού ἄσκησαν οἱ ἀντιλήψεις τοῦ Φρόνυτ στούς σύγχρονους κοινωνικούς λειτουργούς, γιά τήν ἐμφάνιση ψυχοπαθολογικῶν καταστάσεων στόν ἄνθρωπο καί στήν ἀντιμετώπισή τους.

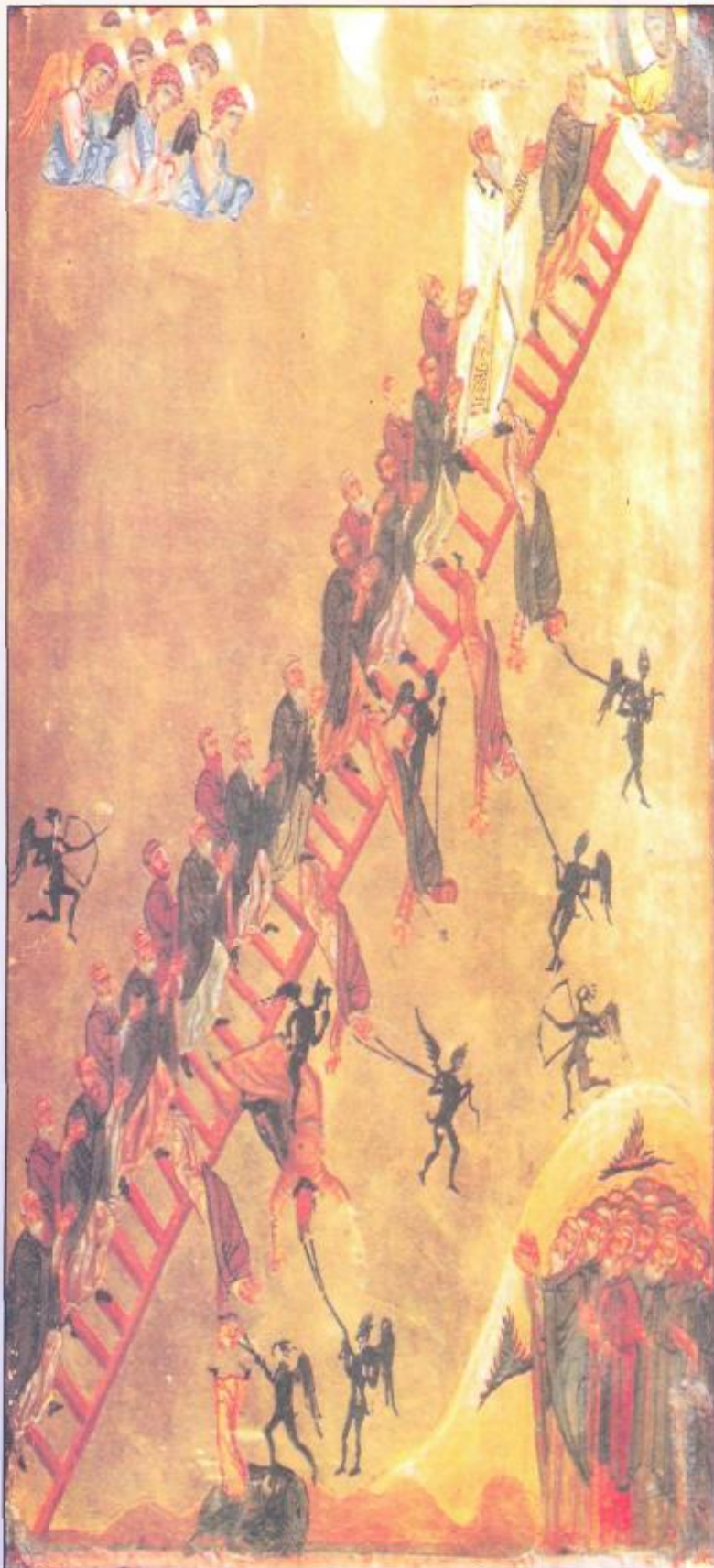
Ποτέ δέν ἔπαψε ὅμως ἡ Ἐκκλησία νά ἀσκεῖ τόν προνοιακό της ρόλο, σέ συνεργασία τώρα καί μέ ἐπιστήμονες Κοινωνικούς Λειτουργούς, γιά κάλυψη τῶν σύγχρονων κοινωνικῶν ἀναγκῶν.

Τρανό παράδειγμα ἡ Ἱερά Μητρόπολη Λεμεσοῦ ὅπου μέ πρωτοβουλία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας δημιουργήθηκε τό Ἰδρυμα “Ἁγίος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμονας”, πού στόχο του ἔχει θέσει τήν ἐφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικῆς πρόνοιας γιά ὅλες τίς εὐάλωτες ὁμάδες πληθυσμοῦ.

Ἐνα τέτοιο πρόγραμμα εἶναι καί ἡ παροχή καθημερινά φαγητοῦ σέ συνανθρώπους μας, πού ἀδυνατοῦν νά τό ἐτοιμάσουν μόνοι τους.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ τῆς “Κλίμακος” (Μετανοίας ὁδηγός)

Ἀρχιμανδρίτου Βενεδίκτου Λοῖζου

Τὴν περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς δεσπόμενος ἡ μορφή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου ἢ τῆς Κλίμακος, τὸν ὁποῖον τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία στίς 30 Μαρτίου καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει ἀφιερῶσει τὴν Δ΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ὁ μέγας τοῦτος μύστης τῆς κατὰ Θεὸν “θεωρίας καὶ πράξεως” ἐγεννήθη περὶ τὸ 525 μ.Χ. καὶ ἐκοιμήθη ὁσιακῶς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 595 - 600. Ἐκ τῶν ἔργων τοῦ συμπεραίνεται ὅτι ἔτυχεν ἐπιμελοῦς παιδείας. Ἐντονὸν εἶκεν τὴν κλίσιν πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον καὶ εἰς τὴν τρυφερὰν καὶ μόλις 16 ἐτῶν ἡλικίαν προσέφερε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὸν Χριστὸν ὡς “θύσιαν εὐάρεστον καὶ δεκτὴν” μέ τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὸν ζυγὸν τῆς “ἀγγελιοειδοῦς” Μοναχικῆς πολιτείας εἰς τὸ θεοβάδιστον Ὄρος Σινᾶ, ὅπου ἠσκήθη πλησίον τοῦ ὁσίου Γέροντος Μαρτυρίου.

Ἐξ ἀπαλῶν λοιπὸν ὀνύκων ὁ Ἰωάννης ἐφῆρμοσεν ἐν τῇ πράξει τὴν μακαρίαν “ὑποταγὴν” παιδαγωγούμενος καὶ χειραγωγούμενος ὑπὸ τοῦ Γέροντός του, εἰς τὰ δύσβατα τῆς Μοναχικῆς πολιτείας μονοπάτια.

Ἡ ἐν Κυρίῳ κοίμησις τοῦ ὁσιωτάτου Μαρτυρίου, ὁδηγεῖ τὸν καλὸν ὑποτακτικὸν Ἰωάννην εἰς τὴν ἔρημον τὴν “ἐσωτέραν”, (χιλιόμετρα ὀκτώ ἀπὸ τὴν κεντρικὴν Μονὴν τοῦ Σινᾶ), ὅπου καὶ ἐκλέγει ὡς παλαίστραν τῆς μοναχικῆς ἀσκήσεώς του τὸ “κάθισμα” μέ τὴν προσωρυμίαν “Θολᾶς” ἢ “Θολᾶ”. Εἰς τὴν ἐρημικὴν καὶ βραχώδη τοποθεσίαν “Θολᾶς” καὶ πλησίον τοῦ σπηλαίου ἀσκήσεως τοῦ Ὁσίου, ἡ Ἱερά Μονὴ Σινᾶ ἐπανίδρυσε τὸ ἱερόν “κάθισμα” μετὰ κομψοῦ Ναῖσκου, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κλίμακος. Ἐκεῖ ἠσκήθη ὡς “στρουθίον μονάζον”, ἄνευ ὀκνηρίας καὶ ἀμελείας, πυρπολούμενος πάντοτε ἀπὸ τὸν διακαῆ πόθον καὶ τὴν φλόγαν τῆς “θείας ἀγάπης” κατὰ τὸν βιογράφον του.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος κατὰ τὴν μακροχρόνιον πνευματικὴν του πορείαν δὲν περιορίσθηκε εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τὴν ἄρνησιν, ἀλλ’ ἐπροχώρησε περαιτέρω.

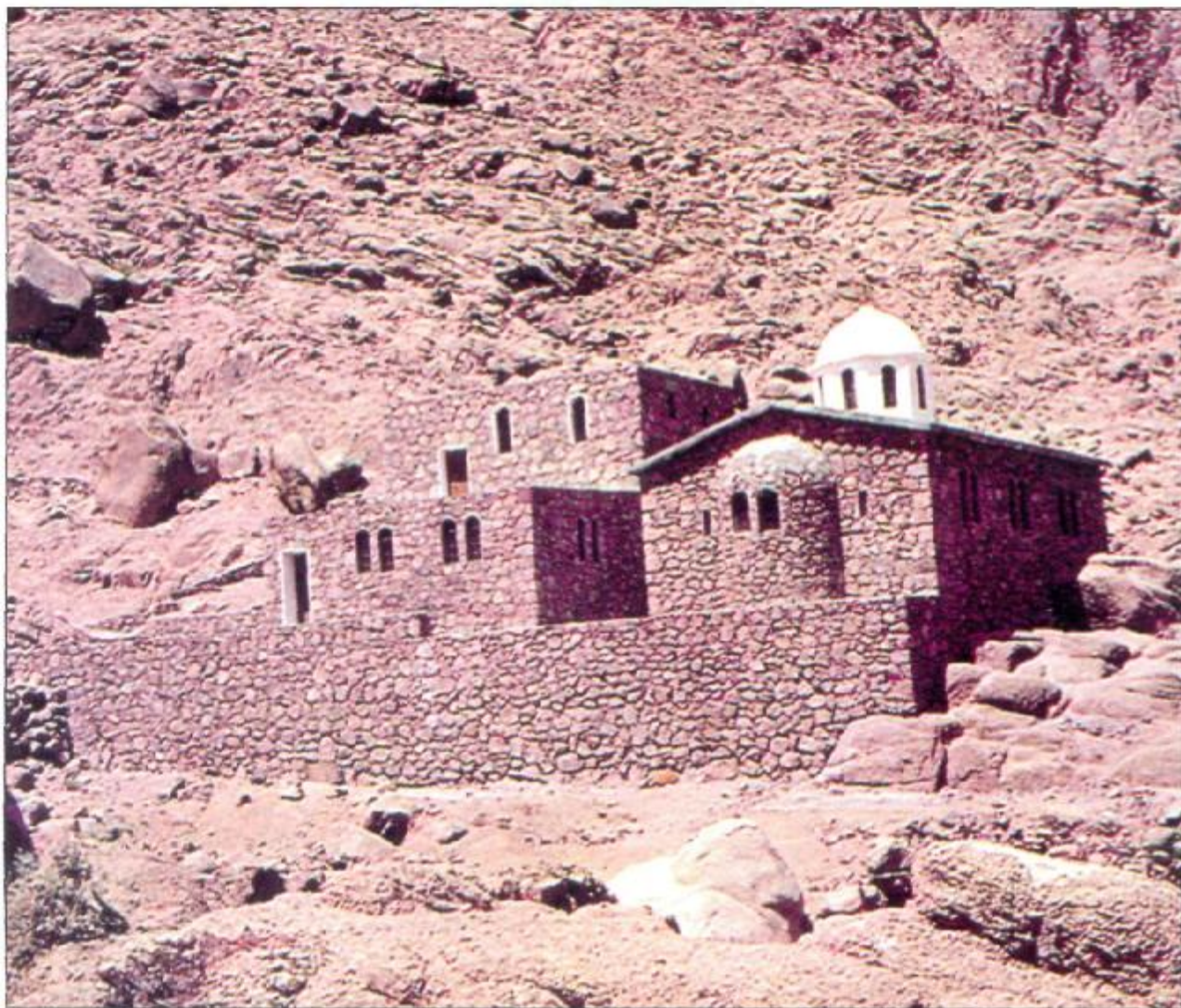
Ύστερα από τήν ἀπονέκρωσιν κάθε ἐπιθυμίας γή-
ϊνης καί εὐτελοῦς ἐστράφη εἰς τῶν ἀρετῶν τήν
καλλιέργειαν. Προσεπάθησε ἐντόνως καί ἐμπό-
νως νά ὀδηγεῖται πρὸς τήν πνευματικὴν τελείωσιν
διὰ τῆς ἀδιαλείπτου προσευκῆς καί ὀλοκληρω-
τικῆς εἰς τὸν Θεὸν ἀφοσιώσεώς του. Ἡ σύνολος
τῆς ζωῆς του πορεία ἦτο μία προσευκὴ διαρκῆς
καί ἕνας ἔρωσ ἀνέκφραστος πρὸς τὸν Θεόν, τὸν
Ὅποιον χωρὶς νά ἡμπορῆ νά χορτάσῃ, ἐνατένιζε
ἐναργῶς ἐντὸς τοῦ καθαρωτάτου καθρέπτου τῆς
ἀγνότητός του καί τῆς θεώσεως, εἰς τήν ὁποίαν
ἱεροποθῆτως κατέτεινε μέ ἀσίγαστον ἔντασιν.

Περί τό τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς του ἐξελέγη
ἡγούμενος καί ἀρχιμανδρίτης τῆς ἱερᾶς Μάνδρας
τῆς πολυφύμου τοῦ Σινᾶ Μονῆς, διὰ νά ἐπι-
στρέψῃ καί πάλιν πρὸ τοῦ θανάτου του εἰς τό
προσφιλές ἐρημητήριόν του καί νά ἐπιδοθῆ εἰς
τήν ἡγαπημένην του νῆσιν καί ἡσυχίαν, τήν ὁποί-
αν ἐξ ἀρχῆς εἶχε καλλιεργήσει.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης μᾶς ἀφῆκε ἕνα
ἔργο περισπούδαστον, πού ὀνομάζεται "Κλίμαξ
τοῦ παραδείσου" ἢ ἐν συντομίᾳ "Κλίμαξ". Ἐκ τῆς

ὀνομασίας αὐτῆς τοῦ ἔργου του, προσέλαβε καί ὁ
ἴδιος τήν κλασικωτάτην προσωνυμίαν "ἅγιος
Ἰωάννης τῆς Κλίμακος". Τό ἀριστούργημα αὐτό
ἀποτελεῖται ἀπό 30 κεφάλαια ἢ λόγους, "ἐν εἶδει"
κλίμακος ἀνυψουμένης ἐκ τῶν γῆϊνων καί ἀπολη-
γούσης ἕως εἰς τά οὐράνια, μέ τόν "ἐπί τῶν Χε-
ρουβείμ ἐπαναπαυόμενον" Παντοκράτορα Θεόν
νά "ἀπτεται" τῆς κορυφῆς τῆς. Ἡ εἰκὼν αὕτη πα-
ραπέμπει εἰς τήν Παλαιοδιαθηκικὴν Κλίμακα τοῦ
Ἰακώβ τήν συμβολικῶς προεικονίσασαν τήν Ἄει-
πάρθενον Θεοτόκον. Δι' αὐτό ψάλλομεν κατ'
αὐτὴν τήν περίοδον εἰς τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον:
"Χαῖρε, κλίμαξ Ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θε-
ός".

Τό κείμενον βασικῶς χωρίζεται εἰς δύο τμήματα:
Τό πρῶτον, περιλαμβάνει τὰ κεφάλαια 1 ἕως 23
καί ἀσχολεῖται μέ τὰ ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα οἱ Χρι-
στιανοί πρέπει νά ἀποφεύγουν. Τό δεῦτερον
τῆμα περιέχει τὰ κεφάλαια 24-30 τὰ ὁποῖα ἀνα-
φέρονται εἰς τὰς ἀρετὰς πού ἅπαντες οἱ ἐν Χριστῷ
ἀγωνιζόμενοι πρέπει νά ἐπιδιώκουν, διὰ νά ὀδη-
γηθοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ καί νά καταστοῦν "μέτοχοι"

Τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος στὸ Σινᾶ. Στόν τόπον αὐτὸν ἔζησεν ὡς ἐρημίτης τὸν 7ον αἰ.

καί “πολίται” τῆς Ἄνω Ἱερουσαλήμ.
Ἡ “Κλίμαξ” κατέστη ἀνάγνωσμα τῶν μοναχῶν προσφιλέστατον, πρὸς τοὺς ὁποίους κυρίως ἀπευθύνεται, ἀλλὰ καί τῶν λαϊκῶν πού ἐπιθυμοῦν νά κορέσουν τὴν πνευματικὴν τῶν πείνα ἀπὸ στερεάν τροφὴν καί ὄχι ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα τοῦ ρηχοῦ ἠθικισμοῦ πού ἀφθονεῖ εἰς τὴν ἀλλοπρόσαλλον ἐποχὴν μας.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο κείμενον, ἡ “Κλίμαξ”, ἐπανεκδίδεται συνεχῶς καί διαβάζεται σήμερον μετ’ ἀπληστίας, γεγονός ἐλπιδοφόρον καί παρήγορον διὰ τοὺς θαμποὺς καιροὺς μας. Συμβαίνει δέ αὐτό, διότι ἡ Κλίμαξ ὑπῆρξε καρπὸς μακροχρονίων πνευματικῶν ἀγώνων καί αἱματηρῶν προσπαθειῶν ἀναβάσεως εἰς τὸ “νοτιὸν ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν”.

Ἡ Πνευματικὴ περίοδος τῆς ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατ’ ἐξοχὴν περίοδος μετανοίας, κυριολεκτικῶς εὐρήκε εἰς τὰς δέλτους τῆς “Συναϊτικῆς Κλίμακος” τὸν ἀκριβέστατον ὁδηγὸν καί τὸν θεόσταλτον “συνέκδημόν” τῆς!

Τὴν μετάνοιαν ὁ ὁσιος Ἰωάννης τὴν θεωρεῖ ὡσαν τοῦ Βαπτίσματος ἀνανέωσιν, ἀφοῦ τοῦτο δέν ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ ἴδιον πρόσωπον καί ἀφοῦ δέν ἐξαλείφεται ἡ ροπή πρὸς τὸ κακόν. Ἄς δοξάζουμε λοιπὸν τὸν Θεόν, μᾶς συνιστᾷ ὁ ἱερός συγγραφεύς, ὅπου μᾶς ἄνοιξε τῆς μετανοίας τὴν ὁδὸν διὰ τῶν σφαλμάτων μας τὴν ἐπανόρθωσιν καί τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων μας μαζί Του.

Ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια, παραπρεῖ ὁ ὁσιος Ἰωάννης, ἔχει μεγάλα καί θαυμαστά ἀποτελέσματα.

α) Ἀρχικῶς φέρνει εἰς τὴν ψυχὴν μας τὴν βεβαιότητα τῆς ἀθωότητος. Ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια ἀποκαθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ ἀρχέγονον κάλλος

καί τὸν κάμνει νά σιρέφῃ καί πάλιν τῆς ψυχῆς του τὸ κάτοπτρον πρὸς τὸν “ἄδυτον Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης”. Διερωτᾷται ὁ ἱερός Πατήρ: Ἦκουσες ἐντὸς σου κάποιαν φωνὴν νά σοῦ λέγῃ “Ἴδε ὑγιῆς γέγονας” (Ἰω. 5, 14) ἢ “ἀφένονται σοῦ αἱ ἁμαρτίαι;” (Λουκ. 7, 48). Τοῦτο ἐξαρτᾷται ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς εἰλικρινείας, πού ἔχει ἡ μετάνοιά σου, συμπληρῶνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

β) Φέρνει εἰς τὴν ψυχὴν μας τὸ κατά Θεὸν πένθος. Ὁ ὁσιος Ἰωάννης θαυμάζει καί μακαρίζει αὐτοὺς πού πενθοῦν διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν. Ἐπαναλαμβάνει συνεπῶς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου “μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται” (Ματθ. 5, 4).

γ) Ἡ μετάνοια μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἀργολογίαν, τὸν θυμὸν, τὴν ὀργὴν καί τὰ ἄλλα πάθη. Διὰ τοὺς εἰλικρινῶς μετανοοῦντας, παραπρεῖ ὁ ἱερός τῆς Κλίμακος Συγγραφεύς, πού νά εὐρεθῇ καιρὸς δι’ ὑπερβολικὴν περὶ τῶν ἐπιγείων πραγμάτων μέριμνα ἢ διὰ τὴν κατάκρισιν τοῦ πλησίον; Τὴν θέσιν τούτων πάντων κατέχει ὁ λόγος ὁ ψαλμικός: “ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε” (Ψαλμ. 78, 8).

δ) Τέλος, προσελκύει πλησίον μας τὴν θείαν χάριν καί τοὺς προστάτας μας ἁγίους Ἀγγέλους. Ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια θά μᾶς φέρῃ τὴν εἰρήνην τὴν ἐσωτερικὴν πού χαρίζει ἡ Θεία Χάρις, καί θά μᾶς συναρμόσῃ μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καί τὰς σιραιὰς τῶν δικαίων.

Εἶθε, πρεσβεῖες τοῦ Ὁσίου καί θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, τοῦ καί συγγραφέως τῆς “Κλίμακος”, κάθε πιστὸς νά ὀδεύῃ διὰ τῆς μετανοίας πρὸς τὴν θέωσιν καί τὴν σωτηρίαν.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΜΟΝΑΧΗΣ

Κοιμήθηκε στὶς 10 Φεβρουαρίου 2007 ἡ ἀδελφὴ Ἄννα, κατὰ κόσμον Εὐανθία Γεωργίου. Ἡ ἀδελφὴ Ἄννα ἦταν ἐπὶ σειρά ἐτῶν νεοκώρος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀφιέρωσή της στὸν Θεὸ ἀλλὰ καί τὴ διακονία τοῦ ναοῦ του. Ὅπως εἰπώθηκε καί στὸν ἐπικήδειο λόγο “ἦτο ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός” μέσα στὸν ναὸ διακονοῦσα καί εὐτρεπίζουσα αὐτόν. Ἦταν ἕνας ζωντανὸς κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου ὅπου μέ ἀγάπη, πραότιτα καί καλοσύνη πλησίαζε τοὺς πιστοὺς πού προσέρχονταν στὸν ναὸ καί προσπαθοῦσε νά τοὺς βοηθήσει, ἀλλὰ συνάμα νά τοὺς μεταλαμπαδεύσει τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Πρὶν τὸ τέλος τῆς ζωῆς της ἀξιώθηκε νά ἐνδυθεῖ τὸ μέγα καί ἀγγελικὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν ὅπως ἦταν καί ὁ διακαὴς της πόθος. Τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας προέστη ὁ Μητροπολίτης μας συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς Μητροπόλεώς μας καί ἄλλους κληρικούς. Ὅπως τόνισε ὁ Μητροπολίτης μας ἡ ἀδελφὴ Ἄννα ἀποτελοῦσε μέλος τῆς ἀδελφότητος τῆς Μητροπόλεώς μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2007

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

*"Ὁπου ἂν φανῆ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω
ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία"*

➤ **Δευτέρα 1/1:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίας Τριάδος Λεμεσοῦ ὅπου καὶ προέστη τῆς καθιερωμένης Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους. Ἀκολούθως ἔκοψε τὴ βασιλόπιτα τοῦ ναοῦ. Τὸ βράδυ μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ.

➤ **Τρίτη 2/1:** Ἐκοψε τὴν καθιερωμένη βασιλόπιτα στὸ Δημαρχεῖο τῆς πόλεως μας. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ κῶρο τῆς Μητροπόλεώς μας ὅπου πραγματοποιεῖτο κατασκηνωτικὸ τριήμερο.

➤ **Τετάρτη 3/1:** Συναντήθηκε μὲ διάφορα πρόσωπα.

➤ **Πέμπτη 4/1:** Συναντήθηκε μὲ διάφορα πρόσωπα.

➤ **Παρασκευή 5/1:** Δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως καὶ τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές.

➤ **Σάββατο 6/1:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν

θεῖο λόγο στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ. Στὴ συνέχεια σχηματίστηκε πομπή ἡ ὁποία κατευθύνθηκε στὴν ἀποβάθρα τοῦ παλαιοῦ λιμανιοῦ, ὅπου ἐγίνε ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, ὅπου τελέστηκε πανηγυρικὸς ἑσπερινὸς μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

➤ **Κυριακὴ 7/1:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Τιμίου Προδρόμου τῆς κοινότητος Ἀγροῦ. Ἀκολούθως μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Μαχαιρᾶ.

➤ **Δευτέρα 8/1:** Δέχθηκε τὶς ἀδελφές τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τὸ βράδυ προέδρευσε συνεδρίας τῆς θεραπευτικῆς κοινότητος Ἁγίας Σκέπης.

➤ **Τρίτη 9/1:** Δέχθηκε στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας τοὺς ὑπαλλήλους μας, συζήτησε μαζί τους καὶ ἄκουσε τὶς εἰσηγήσεις καὶ ἀπόψεις τους σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐργασία τους. Ἐπίσης εἶχε συνάντηση μὲ ὄσους ἐμπλέκονται μὲ τὸ θέμα τῆς ἀνέγερσης τοῦ γηροκομείου "Ἅγιος Χαράλαμπος" τὸ ὁποῖο θὰ φιλοξενεῖ τοὺς κληρικούς μας. Τὸ βράδυ παρευρέθη καὶ καιρέτισε φιλανθρωπικό τσάι τὸ ὁποῖο διοργάνωσε τὸ Ταμεῖο Ἀγάπης τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νικολάου Σιδερά.

➤ **Τετάρτη 10/1:** Τέλεσε ἁγιασμό καὶ τοποθέτησε τὸ θεμέλιο λίθο στὸ ἀνεγειρόμενο παρεκκλήσιο τοῦ Λυκείου Ἁγίου Σπυρίδωνος Λεμεσοῦ. Στὴ συνέχεια μέχρι καὶ ἄργα τὸ βράδυ δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές.

➤ **Πέμπτη 11/1:** Δέχθηκε στὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας τοὺς ὑπαλλήλους μας, συζήτησε

μαζί τους και άκουσε τις εισηγήσεις και απόψεις τους σέ θέματα πού αφορούν τήν έργασία τους. Τό απόγευμα έκοψε τή βασιλόπιτα στήν Ο.Χ.Ε.Ν. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη όμιλία του στους νέους.

✚ **Παρασκευή 12/1:** Δέχθηκε στά γραφεία τής Μητροπόλεως μας τους ύπαλλήλους μας, συζήτησε μαζί τους και άκουσε τις εισηγήσεις και απόψεις τους σέ θέματα πού αφορούν τήν έργασία τους. Έκοψε τή βασιλόπιτα στήν ΚΕΟ. Τό βράδυ δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 13/1:** Έκοψε τή βασιλόπιτα στό Γ.Σ.Ο. Μίλησε στήν καθιερωμένη έκπομπή του "Επερώπισον τόν πατέρα σου", στόν ραδιοφωνικό σταθμό μας. Τό βράδυ παρέθεσε δείπνο σέ κληρικούς από διάφορες Μητροπόλεις τής Έκ-

κλησίας τής Ελλάδος και άκολούθως συζήτησε μαζί τους πνευματικά θέματα.

✚ **Κυριακή 14/1:** Λειτουργήσε και κήρυξε τόν θεϊό λόγο στόν ιερό ναό Παναγίας Χρυσαιφυλιωτίσσης και χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τόν διάκονο Βασίλειο Τσαγκάρη. Τέλεσε τά έγκαίνια τής Σ.Π.Ε. Έπισκοπής. Τό μεσημέρι μετέβη στήν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού και τό βράδυ στήν ιερά μονή Παναγίας Μαχαίρα.

✚ **Δευτέρα 15/1:** Μετέβη στήν ιερά μονή Άγίου Ήρακλειδίου όπου δέχθηκε τις μοναχές

στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως. Τό απόγευμα προήδρευσε συνεδρία τής θεραπευτικής κοινότητας Άγίας Σκέπης. Τό βράδυ παρέθεσε δείπνο σέ κέντρο τής πόλεως μας στους κληρικούς μας μαζί μέ τις οικογένειές τους καθώς και στους συνεργάτες τής Μητροπόλεως μας. Στήν εκδήλωση παιδιά τών κατηχητικών μας τραγούδησαν χριστιανικά τραγούδια και χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς. Ο Άρχιμανδρίτης τής Μητροπόλεως μας π. Ίσαάκ εκ μέρους τών κληρικών μας έδωσε συμβολικό δώρο στόν Μητροπολίτη μας επιγονάτιο φέρον τή συμβολική παράσταση του πελεκάνου. Παραθέτουμε τήν προφήνησή του:

"Σεβαστοί πατέρες, αγαπτοί μου αδελφοί, σήμερα λίγες μέρες πριν από τήν όνομαστική του έορτή, ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας παραθέτει σέ όλους μας δείπνο αγάπης ως ελάχιστη ένδειξη αγάπης στό πρόσωπο όλωνών μας, γι' αυτό και τόν εύχαριστούμε.

Πανιερώτατε, οι καρδιές μας σκιρτούν, γιατί ή εύλογημένη παρουσία σας ανάμεσά μας δίνει τήν εύκαιρία στις οικογένειες τών εύλαβών κληρικών μας, τών ύπαλλήλων και συνεργατών τής Μητροπόλεως μας, νά εκφράσουν τήν υϊική αγάπη τους στό σεπτό πρόσωπό σας και νά συνεορτάσουν και συμπανηγυρίσουν τήν όνομαστική σας έορτή, νά πάρουν εύλογία και νά άντλήσουν δύναμη από τί δύναμη τής ψυχής σας.

Έάν Πανιερώτατε, ή έντολή του Θεού είναι νά τιμούμε τόν κατά σάρκα πατέρα μας, ή δέ Άγία Γραφή, διδάσκει, πώς "Υίός σοφός εύφραίνει πατέρα", πόσο πολύ περισσότερο έμεις, πρέπει νά τιμούμε και νά εύφραίνουμε τόν πνευματικό μας πατέρα;

Τόν πνευματικό πατέρα, πού έδω και όκτώ όλόκληρα χρόνια αναγεννά, ποδηγετεί και αγωνίζεται νά όδηγήσει στή βασιλεία του Θεού τό ποιμνίό του, τό λαό τής πόλεως αυτής.

Άπό τά βάθη τής καρδιάς μας και από τά μύχια τής ψυχής μας χρεωστικά, αναπέμπομε αίνον και δοξολογία και προσκύνηση προς τόν ουράνιον Πατέρα μας, πού οικονόμησε στό πηδάλιο τής κατά Λεμεσού Έκκλησίας νά βρίσκεται δεξιός οιακοστρόφος "άνδρας άνεπίληπτος, νηφάλιος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, μή πάροινος, μή πλήκτης, μή άισχροκερδής, άλλ' έπεικής και άφιλάργυρος", κατά τόν θεόπνευστο λόγο του Άποστόλου Παύλου.

Καραβοκύρη άξιο, πού μέ σταθερή πυξίδα προς τόν Γολγοθά όδηγεϊ τό νοπιτό σκάφος σέ νομές σωπίριες και άγρυπνεί μέ όραμα τήν Άνάσταση. Πώς νά ντύσω μέ λέξεις τόν άγώνα και τήν άγωνία του για τήν προκοπή και τήν πνευματική πρόοδο του ποιμνίου του; Μπροστά στό μεγαλειό

της διακονίας και της προσφοράς σας Πανιερώτατε, ό νοός μένει έκστατικός και ή γλώσσα βουβή και άνίκανη, προτιμά τί σιωπή.

Εϊστε ή γη Πανιερώτατε πού πατάμε, ναί αυτή ή γη πού πάντοτε εϊναι εκεί ό,τι και αν της κάνουμε, κι αν την κλωισήσουμε και αν την περιφρονήσουμε και αν την ξεχάσουμε, εϊστε αυτή ή γη πού παραμένει εκεί και πατάμε σ' αυτή και στηριζόμαστε σ' αυτή.

Εϊστε αυτή ή γη πού παίρνει πολλές φορές ό,τι περιπτώ και από αυτό τό περιπτώ βγαίνουν τριατάφυλλα και λουλούδια και δέντρα και ίσκιος και τρέχουν νερά και νίνει ό λαός.

Εϊστε ό πατέρας μας πού δέχεται τίς άμαρτίες μας και μετατρέπει τά πάθη μας και τίς αδυναμίες μας σε άρετές και σε κάλλη, σε άσκηση και προσφορά στον Θεό.

Εϊστε "ώσπερ Πελεκάν" πού τρέφετε μέ τό ίδιο σας τό αίμα τά τέκνα σας.

Σας ευχαριστούμε Πανιερώτατε, και σας ευκόμαστε εϊη πολλά.

Ός έκφραση των πολλών αισθημάτων αγάπης και ευγνωμοσύνης μας προς τό πρόσωπό σας και ως μικρό αντίδωρο της μεγάλης Άρχιερατικής σας προσφοράς, επιτρέψατέ μου να σας επιδώσω αυτό τό επιγονάτιο μέ τί συμβολική αυτή παράσταση, για να προσεύχεστε για μας κάθε φορά πού θά τό φοράτε". Στο τέλος ό Μητροπολίτης μας έδωσε τίς ευχές και τίς ευλογίες του σε όλους τους παρευρισκομένους ευχαριστώντας τους για τί μεγάλη και σημαντική συμβολή τους στο ποιμαντικό έργο της τοπικής μας εκκλησίας και τονισε τί σημασία πού έχει ό καθένας να εργάζεται από τί θέση του εις δόξα Θεού αλλά και για τί διακονία των αδελφών μας. Σε όλους μοίρασε άναμνηστικό δώρο.

➤ **Τρίτη 16/1:** Επισκέφθηκε σχολεία της πόλεως μας όπου ειχε συζητήσεις μέ τους τελειόφοιτους. Τό απόγευμα μαζί μέ τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρώην Νέας Ζηλανδίας κ. Ίωσήφ τέλεσαν τον έσπερινό στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Άγίου Άντωνίου Λεμεσού.

➤ **Τετάρτη 17/1:** Μέ την ευκαιρία της εορτής του Άγίου Άθανασίου του Μεγάλου κατά την οποία άγει τά όνομασπύρια ό Μητροπολίτης μας, τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ναό Μέγας Άρχιερατικός Έσπερινός. Στον έσπερινό χοροστάτησε ό Επίσκοπος Πύργου του Πατριαρχείου Άντιοχείας κ. Ίωάννης και κήρυξε τον θεϊό λόγο ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Νέας Ζηλανδίας κ. Ίωσήφ.

➤ **Πέμπτη 18/1:** Τελέστηκε Άρχιερατικό Συλλειτουργγο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου Β'. Στο συλλειτουργγο μαζί μέ τον ποιμενάρχη μας

συλλειτουργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες πρώην Νέας Ζηλανδίας Ίωσήφ, Πάφου Γεώργιος, Κτίου Χρυσόστομος, Ναυκράτιδος Κύριλλος, και Πύργου Ίωάννης. Στή λειτουργία επίσης ήταν και οι Ήγούμενοι της ιεράς μονής Μαχαιρά Άρχιμ. Επιφάνιος και του Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού Άρχιμ. Νικόλαος καθώς και άλλοι κληρικοί. Στή Θεία Λειτουργία παρέστησαν οι άρχές της πόλεως μας καθώς και πλήθος κόσμου. Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας ό Μητροπολίτης μας δέχθηκε τίς ευχές του κόσμου, πού όπως κάθε χρόνο ή προσεύλευση είναι συγκινητική όπου φθάνουν από όλη την Κύπρο χιλιάδες πιστοί, για να πάρουν την ευλογία του Μητροπολίτου μας. Επίσης δέχθηκε τίς ευχές των Προκαθημένων των Όρθοδόξων Έκκλησιών, πολλών Επισκόπων, Κληρικών αλλά και πιστών από τό έξωτερικό.

➤ **Παρασκευή 19/1:** Μετέβη στην ιερά μονή Παναγίας Τρικουκκιάς. Τό απόγευμα δέχθηκε πιστούς στο μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 20/1:** Παρέθεσε γεύμα στους συνεργάτες του Ραδιοφωνικού μας σταθμού και τους ευχαρίστησε για την άφιλοκερδή προσφορά τους σ' αυτόν τον πνευματικό τομέα της Μητροπόλεως μας. Τό απόγευμα τέλεσε τά θυρανοίξια του ιερού ναού Προφήτου Ήλίου Ποταμού Γερ-

μασόγειας.

✚ **Κυριακή 21/1:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θείο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Παραμυθίας στήν κοινότητα Παραμύθας Λεμεσοῦ. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστούς καί τούς μίλησε ἐπί πνευματικοῦ θέματος. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

✚ **Δευτέρα 22/1:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου ὅπου δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαρᾶ.

✚ **Τρίτη 23/1:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμριούς. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Τετάρτη 24/1:** Ἐπισκέφθηκε Λύκεια τῆς πόλεώς μας. Δέχθηκε τήν ἐπίσκεψη τῶν παιδιῶν τοῦ εἰδικοῦ σχολεῖου "Ἀπόστολος Λουκάς". Τό ἀπόγευμα παρευρέθη καί χαιρέτησε τή φιλανθρωπική ἐκδήλωση τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Ζώνης Λεμεσοῦ. Ἀργότερα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

✚ **Πέμπτη 25/1:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλεώς μας. Συναντήθηκε μέ διάφορες ἐπιτροπές. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του στούς νέους.

✚ **Παρασκευή 26/1:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλεώς μας. Τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ νεόδμητου Λυκείου Ἁγίας Φυλάξεως. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές.

✚ **Σάββατο 27/1:** Συμμετείχε στό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργγο πού τελέστηκε στόν Μητροπολιτικό Ναό Σωτήρος Λάρνακος προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου Β', μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κιτίου κ. Χρυσοστόμου. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ φιλανθρωπική ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ὁ ἱερός ναός Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

✚ **Κυριακή 28/1:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θείο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ, ὅπου τέλεσε καί τό μνημόσυνο τοῦ αἰοιδήμου προκατόχου του Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Χρυσάνθου καί τοῦ Στρατηγοῦ Γεωργίου Γρίβα Διγενῆ. Τό ἀπόγευμα παρευρέθηκε στήν καθιερωμένη κοινή ἐκδήλωση πού πραγματοποιοῦν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐνοριακοί Σύνδεσμοι Γυναικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅπου τῆματα τό πρόσωπο τῆς μάνας. Ἡ ἐκδήλωση ἄρχισε μέ τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ κατά τήν ὁποία χοροστάτησε ὁ Μητροπολίτης μας. Ἀκολουθῶς παρουσιάστηκε πρόγραμμα μέ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, τραγουδία καί σχετικά ἀποσπάσματα γιά τή μάνα. Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης ὁ Μητροπολίτης μας ἀπύθυνε τόν

πατρικό του λόγο καί ἔδωσε σέ ὅλες τίς κυρίες ἀναμνηστικό δῶρο.

✚ **Δευτέρα 29/1:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα μαζί μέ τόν Ὑπουργό Ὑγείας κ. Χάρη Χαράλαμπος συναντήθηκαν στή θεραπευτική κοινότητα Ἁγίας Σκέπης.

✚ **Τρίτη 30/1:** Λειτουργήσε στόν ἱερό ναό Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί προέστη τοῦ μνημοσύνου τῶν κεκοιμημένων ἐκπαιδευτικῶν τῆς πόλεώς μας. Τό μεσημέρι παρέθεσε στόν κατασκηνωτικό χώρο τῆς Μητροπόλεώς μας γεῦμα σέ ὅλους τούς Διευθυντές τῶν Σχολεῖων Δημοτικῆς, Μέσης καί Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Στό τέλος προσέφερε σέ αὐτούς ἀναμνηστικό δῶρο. Τό βράδυ παρευρέθη σέ φιλανθρωπικό δεῖπνο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Λεμεσοῦ.

✚ **Τετάρτη 31/1:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλεώς μας. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ φιλανθρωπικό τσάι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Λεμεσοῦ. Ἀκολουθῶς ὑποδέχθηκε τά ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καί τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα τά ὁποῖα μετέφερε ὁ Καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναχράντου τῆς νήσου Ἄνδρου στόν ἱερό ναό Ὑπαπαντῆς Πεντακώμου.

✚ **Πέμπτη 1/2:** Ἐπισκέφθηκε σχολεῖα τῆς πόλεώς μας. Τό μεσημέρι μέσα στά πλαίσια τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ὁ Μητροπολίτης μας παρέθεσε γεῦμα σέ ὅλα τά Μαθητικά Συμβούλια τῶν σχολεῖων τῆς πόλεως καί ἐπαρχίας μας. Ἀπύθυνε στούς μαθητές μας τόν πατρικό του λόγο, συζήτησε μαζί τους γιά διάφορα θέματα καί στό τέλος προσέφερε σέ ὅλους ἀναμνηστικό δῶρο.

✚ **Παρασκευή 2/2:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα καί δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 3/2:** Παρέστη στήν ἐορτή τῆς περιφερειακῆς κατηχητικῆς σὺναξης "Κουμανδάρια", ἡ ὁποία ἦταν ἀφιερωμένη στό ἔργο καί τήν προσφορά τοῦ ἀειμνήστου οἰκονόμου Σολομώντος Παναγίδη. Τό βράδυ μετέβη στόν κατασκηνωτικό μας χώρο ὅπου φιλοξενοῦνταν κυρίες τῶν Ἐνο-

ριακῶν Συνδέσμων Γυναικῶν.

✚ **Κυριακή 4/2:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ὑπαπαντῆς τῆς κοινότητας Πεντακώμου. Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλησε μέ θέμα: “Οὐράνιος Πατήρ” σέ φιλανθρωπικό τσαί τῆς ἐνορίας Ἁγίου Ἀρσενίου.

✚ **Δευτέρα 5/2:** Δέχθηκε τίς μοναχές τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Ἡρακλειδίου στό μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίαση τῆς θεραπευτικῆς κοινότητας τῆς Ἁγίας Σκέπης.

✚ **Τρίτη 6/2:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα καί ἐπιτροπές. Τό βράδυ τέλεσε τά θυρανοξία τοῦ παρεκκλήσιου Ἁγίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου, ὅπου ἀνηγέρθη δίπλα ἀπό τόν ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Πάνω Πολεμιδίων. Ἀκολούθως τέλεσε τόν πανηγυρικό ἔσπερινό στόν ἴδιο ναό.

✚ **Τετάρτη 7/2:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τά ἐγκαίνια ἔκθεσης στό Λανίτειο Λύκειο Β' καί μίλησε μέ θέμα: “Ἱστορία Χριστιανισμοῦ στήν Κύπρο – Βασικές ἀρχές καί ἀντιλήψεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας”.

✚ **Πέμπτη 8/2:** Προήδρευσε Ἱερατικῆς Σύναξης. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του πρός τούς νέους.

✚ **Παρασκευή 9/2:** Τέλεσε τόν ἁγιασμό στό Κεντρικό Ταχυδρομεῖο Λεμεσοῦ μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ προστάτου ἁγίου τῶν ταχυδρόμων, Ἁγίου Ζήνωνος τοῦ ταχυδρόμου. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἔσπερινό στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Χαραλάμπους στήν κοινότητα Ἐρήμης.

✚ **Σάββατο 10/2:** Μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του στόν ραδιοφωνικό μας σταθμό. Τό με-

σήμερι παρέστη σέ γεῦμα πού παρέθεσε στίς ὀμαδάρχισσες ἢ ἀρχηγός τῆς κατακίνωσης κ. Μαργαρίτα Κωσιτῆ.

✚ **Κυριακή 11/2:** Λειτουργήσε στόν ἱερό ναό Τιμίου Προδρόμου Ἐρήμης καί ἀκολούθως τέλεσε τό μνημόσυνο τοῦ ἥρακα Νίκου Γεωργίου.

✚ **Δευτέρα 12/2:** Μετείχε στίς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου.

✚ **Τρίτη 13/2:** Τό μεσημέρι τέλεσε τήν ἐξόδιο

ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου μοναχῆς Ἄννας ἡ ὁποία διετέλεσε ἐπί σειρά ἐτῶν νεωκόρος στόν Μητροπολιτικό μας ναό.

✚ **Τετάρτη 14/2:** Παρέστη καί καιρέτισε σεμινάριο πού διοργάνωσαν οἱ θεολόγοι μέ θέμα: “Ἡ συμβολή τοῦ μαθήματος τῶν Ὀρθοσκευτικῶν στήν πρόληψη καί ἀντιμετώπιση τῆς βίας – παραβατικότητας”. Μίλησε σέ φιλανθρωπικό τσαί πού διοργάνωσε ἡ ἐνορία τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας ναοῦ στό ἀρχονταρῆκι τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἀκολούθως προήδρευσε τῆς θρονικῆς καί Οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς.

✚ **Πέμπτη 15/2:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριό τῆς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ τέλεσε τόν ἁγιασμό καί μίλησε στήν Ἐνωση Ἐπιστημόνων Λεμεσοῦ.

✚ **Παρασκευή 16/2:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριό τῆς ἐξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα συναντήθηκε μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀργολίδος κ. Ἰάκωβο.

✚ **Σάββατο 17/2:** Τέλεσε τή θεία λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος στήν κοινότητα Μοναγρουλλίου. Τό ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

✚ **Κυριακή 18/2:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στήν ἱερά μονή Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων. Τό ἀπόγευμα προϊσταμένου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας τελέστηκε ὁ Κατανυκτικός Ἐσπερινός τῆς Συγκωρήσεως.

✚ **Δευτέρα 19/2-21/2:** Σύμφωνα μέ τήν πατερική παράδοση κατά τό διάστημα τοῦ τριήμερου μετέβη στίς ἱερές μονές Παναγίας Μακαιρᾶ καί Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ ἐφψυχάζοντας καί τελώντας τήν Τετάρτη τή Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του.

✚ **Πέμπτη 22/2:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Παναγίας τοῦ Γλωσσᾶ. Τό βράδυ μίλησε στήν καθιερωμένη ὁμιλία του στούς νέους.

✚ **Παρασκευή 23/2:** Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τῶν Α' Χαιρετισμῶν στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Χαράκη.

✚ **Σάββατο 24/2:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα.

✚ **Κυριακή 25/2:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐπισκοπῆς καί ἀκολούθως προεξῆρχε ἐθνικοῦ μνημοσύνου. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ φιλανθρωπικό τσαί τῆς ἐνορίας Ἁγίας Φύλας.

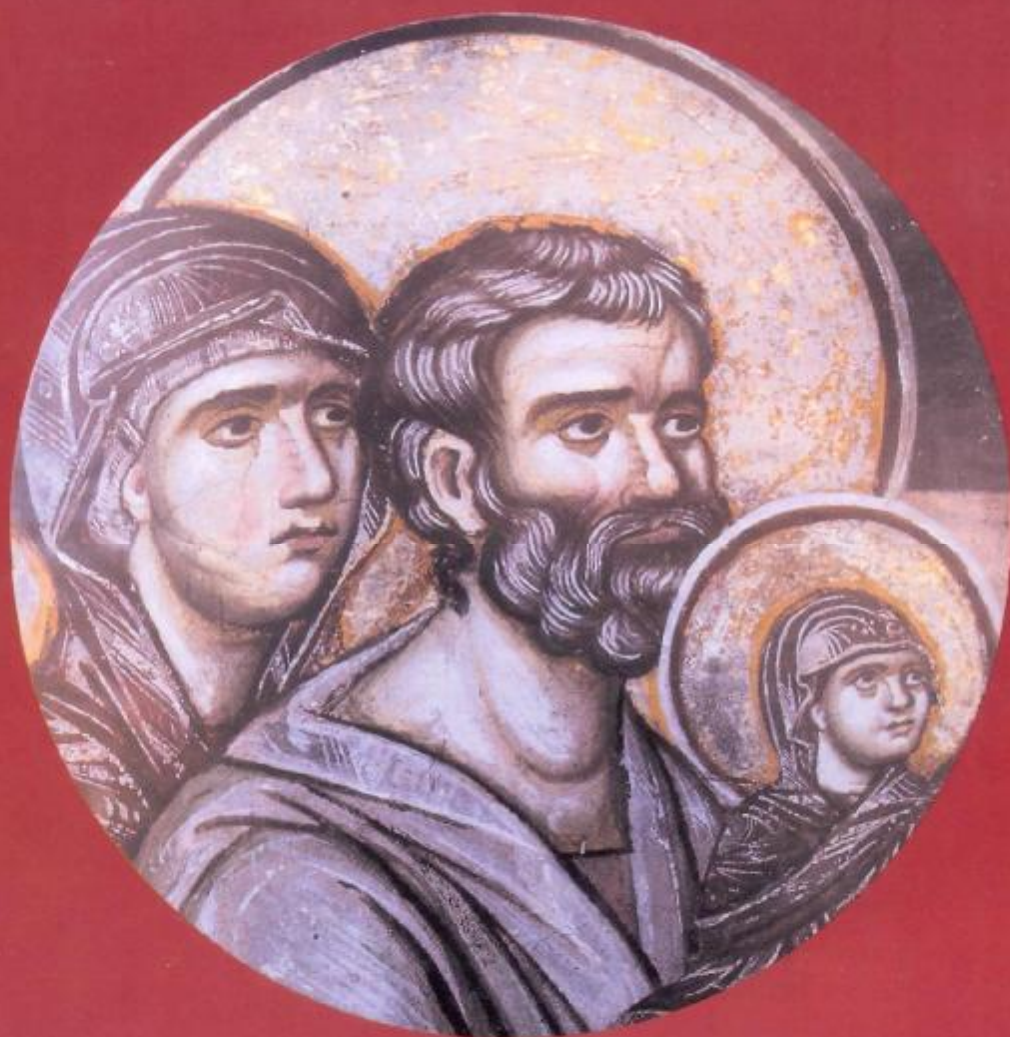
✚ **Δευτέρα 26/2:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα.

✚ **Τρίτη 27/2:** Μίλησε ὡς πρῶτος εισηγητής στό σεμινάριο Σκοπῆς Γονέων τῆς Μητροπόλεώς μας καί τοῦ Κέντρου Οἰκογενειακῆς Καθοδήγησης μέ θέμα: “Προετοιμασία γιά τόν συζυγικό καί γονεϊκό ρόλο”.

✚ **Τετάρτη 28/2:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα.

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ
ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΣΧΟΛΗΣ ΓΟΝΕΩΝ
ΘΕΜΑ:

“ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΙΚΟ
ΚΑΙ ΓΟΝΕΪΚΟ ΡΟΛΟ”

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
27/2/2007 - 27/3/2007
ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ 7:30 μ.μ.